

ریا ادای احترام دروغ نسبت به حقیقت است.

www.mandegardaily.com

سال ششم: شماره یک هزار سه صد و هشتاد و هشت: شنبه ۱۹ میزان/مهر ۱۳۹۳: ۱۶ ذوالقعدة الحرام ۱۴۳۵: ۱۱ اکتوبر ۲۰۱۴

کمیسیون انتخابات: کار کمیسیون شکایات ناقص است

کمیسیون انتخابات از کمیسیون شکایات انتخاباتی می‌خواهد که در مورد ابطال آرای برخی محلاتی که دلایل ابطال آن روشن نیست، وضاحت بدهد.
نور محمد نور سخنگوی این کمیسیون گفت که یک سلسله نواقص در تصمیم‌گیری‌های کمیسیون شکایات انتخاباتی در خصوص رسیدگی به شکایات نامزدان شوراها و ولایتی وجود دارد.
آقای نور روز جمعه در یک نشست خبری در کابل گفت نتیجه رسیده‌گی‌های کمیسیون شکایات انتخاباتی عملاً تحت بررسی کمیسیون انتخابات قرار دارد.
او گفت: «هنوز هم این بررسی...»

ادامه صفحه ۶

استقبال مردم و خشم نهادهای حقوق بشری از اعدام حبیب استالف و عاملان تجاوز گروهی در پغمان

حبیب استالف
و چهار تن از عاملان
رویداد پغمان

صفحه ۶

تحلیلگران:

تصمیم‌گیری‌های دولت وحدت ملی تا اکنون «یک طرفه» بوده است

هارون مجیدی

تصمیم‌گیری‌های چند روزه دولت وحدت ملی، «کاملاً» یک طرفه و یک جانبه بوده و اگر این وضعیت ادامه یابد، بقای نظام تازه تشکیل با خطر روبرو است.
شماری از تحلیلگران با بیان این مطلب می‌گویند که نزدیک به دو هفته از شروع کار دولت وحدت ملی می‌گذرد؛ اما یک بدنه این حکومت، تا هنوز کار خویش را آغاز نکرده است.

به گفته این تحلیلگران سیاسی، رئیس‌جمهور اشرف‌غنی احمدزی در چند روز گذشته به تنهایی تمامی مقرری‌ها، تصمیم‌ها و فیصله‌های مهم را در باره مسایل کلان کشور گرفته و داکتر عبدالله شریک دولت وحدت ملی و رئیس‌اجرایی حکومت، هیچ نقشی در این تصمیم‌گیری‌ها نداشته است.

محمد اکرام اندیشمند آگاه سیاسی در گفت‌وگویی با روزنامه ماندگار می‌گوید که حکومت وحدت ملی تا هنوز روی کاغذ بوده و در عمل نشانه‌های چنین حکومتی دیده نمی‌شود.
آقای اندیشمند می‌افزاید: «تا حال دیده شده است که تنها رئیس‌جمهور به تنهایی کار می‌کند، فرمان می‌دهد و تعیین

و توظیف می‌کند و هیچ نشانه‌ی از حکومت وحدت ملی در اجراءات ریاست جمهوری دیده نمی‌شود.»
آقای اندیشمند باور دارد که حکومت وحدت ملی دچار مشکلاتی است و امکان دارد که صداقت و تعهد عمل مبنی بر اجرا در آمدن توافق‌نامه سیاسی در میان کسانی که در داخل حکومت اند، وجود ندارد. او می‌گوید: «شماری فکر می‌کنند که هیچ‌گونه نیازی مبنی بر اجرای توافقات حکومت وحدت ملی وجود ندارد، چون کمیسیون انتخابات آماری را نشر کرد و اعتبارنامه‌ی را برای رئیس‌جمهور جدید تفویض کرد که نشان می‌داد گویا آقای غنی بالاتر از ۵۴ درصد رأی به دست آورده است که به این ترتیب کسانی با استناد به این موارد نیازی به عملی شدن توافقات نمی‌بینند.»
آقای اندیشمند تأکید می‌کند: شماری برداشت انحصارطلبانه و تمامیت‌خواهانه از حکومت...»

ادامه صفحه ۷

۲۵ هزار شهروند کشور در یک سال نابینا شدند

مسولان می‌گویند در حال حاضر در کابل، هرات، بلخ و ننگرهار یک شفاخانه دولتی چشم وجود دارد که خدمات ابتدایی را عرضه می‌کنند و وسایل پیشرفته ندارد.

داکتر احمد شاه سلام، مسوول وقایه نابینایان در وزارت صحت عامه به نقل از موسسه انترنشنل اجنسی فور پریونشل آف بلانس، گفت...

ادامه صفحه ۶

۱۶ هواپیمای نیروهای افغانستان به شکل آهن پاره فروخته شدند

نیروی هوایی امریکا، ۱۶ فروند هواپیمایی را که برای نیروی هوایی افغانستان خریداری شده بودند، اوراق کرده و به فروش رسانده اند. حالا بازرس کل باسازای افغانستان مقامات را در این ارتباط مورد سوال قرار داده است.
یک گزارش تازه حاکی است که نیروی هوایی امریکا ۱۶ فروند هواپیمایی را که در بدو امر برای نیروی هوایی افغانستان خریداری شده بودند، اوراق کرده و به فروش رسانده‌اند. حالا یک اداره نظارتی ایالات متحده امریکا از نیروی هوایی می‌خواهد در این رابطه پاسخ دهد.
جان ساپکو، بازرس کل ایالات متحده امریکا برای باسازای افغانستان گفته است که نزدیک به ۵۰۰ میلیون دالر امریکایی در تهیه این هواپیمایا مصرف شده بود و یک شرکت ساختمانی افغانی ۳۲ هزار

ادامه صفحه ۶

در برگ‌ها

اعدام‌های اخیر:
اجرای عدالت
یا مدفون شدن
آن؟

گذر از اندیشه
غربی
در گرو فهم آن
است

سیری در
کسترة
شعرهای
عبدالقاهر
آریائزاد

رشته‌های
سست صلح
پایدار

۷

حلیمه حسینی

اعدام‌های اخیر؛ اجرای عدالت یا مدفون شدن آن؟

سخن ماندگار الزامات دولت وحدت ملی

بیش از ده روز، از حکومت وحدت ملی می‌گذرد؛ حکومتی که پس از هیاهو و مشکلات بی‌شمار انتخاباتی به میان آمد و امیدها و آرزوهای مردم را با خود به همراه دارد. به رغم آن که برخی از منتقدان به سختی از حکومت حاضر انتقاد می‌کنند و آن را مولود عجیب‌الخلقه‌یی می‌دانند که بیش از صد روز دوام نخواهد آورد؛ خوش‌بینی‌ها به دولت وحدت ملی بسیار است و همین امیدواری‌هاست که اکنون اندک‌اندک همه رقبا و دشمنان دیروز انتخابات را به سوی خود جذب می‌کند. اما در این میانه، کارکرد رییس دولت و اجراییه، به حیث گرداننده‌گان اصلی حکومت وحدت ملی بسیار مهم است که حقیقت این خوش‌بینی‌ها را تضمین می‌کند.

در همین چند روز گذشته، چند حرکت از سوی حکومت به ثمر رسیده که به جز یک مورد، سایر آن نماینده جدیت حکومت وحدت ملی بر کار و سازنده‌گی است. از جمله، اصلاحات در آشپزخانه ارگ؛ و کمپاین پاک کردن فلم سیاه موت‌های مقامات. اما در پهلوی این کارها، گماشته شدن شماری از افراد در پست‌های معین از سوی رییس دولت، اعدام متجاوزان رویداد پغمان و نیز اعدام یک سارق و جنایت‌کار بزرگ، از کارهای مهم‌تری بودند که در ده روز نخست حکومت وحدت ملی انجام پذیرفت.

ولی برخی از این اقدامات، واکنش‌هایی را هم برانگیخت، از جمله؛ گماشته شدن افراد مربوط به آقای غنی که همه از اعضای کمپاین او در دوره انتخابات بودند و این نکته یک شک را در میان مردم برانگیخته و آن این‌که این دولت، دولت ملی نیست و بنابراین، به جز از افراد آقای غنی، سایرین در حکومت سهمی نخواهند داشت. با این همه، هنوز موقع چنین قضاوتی نرسیده است.

نکته آن است که تقاضای همه بر بنیاد توافقات سیاسی میان رییس‌جمهور و رییس‌اجراییه آن است که کارها مشترکاً صورت بگیرد؛ به این معنا که آقای غنی در موقع تفری افراد مربوط به خودش باید موافقت رییس‌اجراییه را با خود داشته باشد و نیز برعکس، جناب عبدالله در تفاهم با آقای غنی، در تفری افراد بکوشد.

مسأله دیگر، تشکیل کابینه هست که تا هنوز معلق می‌نماید و نشانه‌یی از تشکیل آن در دست نیست. طبق تجارب قبلی از حکومت گذشته، معرفی وزرا و سپس گرفتن رای اعتماد از مجلس، یک پروسه طولانی است و احتمالاً چند ماه زمان می‌برد تا چنین پروسه‌یی طی شود. هم‌چنان توقف و کندی کار وزارت‌خانه‌ها و بی‌مبالاتی سرپرستان در پروسه کاری وزارت‌خانه‌ها ممکن مشکلات زیادی را در آینده خلق کند که این نیز طلب هرچه زودتر معرفی شدن وزرای جدید را می‌کند. طبق تفاهم‌نامه سیاسی، وزارت‌خانه‌های معینی میان هر دو طرف حکومت تقسیم شده است و روسای جمهور و اجراییه باید افراد مربوط به خود را برای تصدی آن وزارت‌خانه‌ها معرفی کنند. هرچند آقای غنی با حرکت‌هایی که در بالا تذکر داده شد، ظاهراً دست به کار شده، اما تا کنون از جناب داکتر عبدالله هیچ خبری نیست. این سکون حتماً آوازه‌هایی را در میان مردم پخش کرده که اختلاف‌ها میان آقای غنی و عبدالله تا هنوز ادامه دارد. در ضمن به مکان کاری جناب عبدالله نیز اشاره می‌شود که گویا ساختمان صدارت که اساساً رییس‌اجراییه باید در آن مستقر می‌شد، به جنرال دوستم معاون آقای غنی سپرده شده است. بنابراین، رییس‌اجراییه باید به خود و کارهای حرکتی بدهد تا نظام جدید سروسامان بگیرد.

تردیدی نیست که دولت وحدت ملی در اثر اشتراک دو نامزد پیش‌تاز به میان آمده است. مردم نیز در کل از همین دو نامزد حمایت می‌کنند و به اعتبار رضایت هر دو نامزد، از روشن شدن سرنوشت قلب و تقلب‌کاران گذشته. هم‌چنان دولت وحدت ملی بدون مساعی مشترک هر دو نامزد و نیز تفاهم گسترده و مستمر در انجام امور از سوی آن‌ها شکل نخواهد گرفت. دولت وحدت ملی پیش از این‌که در روی کاغذ مد نظر باشد، نیازمند یک تمثیل همه‌جانبه عملی است که الزاماً از سوی هر دو نامزد باید به منصه ظهور برسد.

مردم نیز همین را می‌خواهند و همواره مترصد کارها و اعمال روسای دولت وحدت ملی‌اند که چه‌گونه و با چه شیوه‌یی وعده‌های داده شده به آن‌ها را عملی می‌کنند. هر گونه تعلل در کار، ایجاد سوءتفاهم میان روسای دولت، تکروری‌ها و خودسری‌های مقامات، و نیز سکون و سکوت بی‌رویه و بی‌دلیل این رؤسا می‌تواند موجب ایجاد بدبینی در میان مردم شود که در نهایت این بدبینی اعتماد مردم را به دولت وحدت ملی سست می‌سازد.

بنابراین، می‌طلبید که روسای دولت وحدت ملی - به‌خصوص جناب داکتر عبدالله - وضعیت کنونی را به‌سرعت عبور کنند تا باشد هم اعتبار دولت جدید به‌دست بیاید و هم فرصتی ایجاد شود برای جبران کوتاه‌کاری‌ها و کم‌کاری‌های دولت گذشته که احتمالاً به وقت زیادی نیاز دارد.

آغوش گرفته شده و از زندان رها شدند و مردم ما هم چنان در حسرت مجازات آن‌ها باقی‌ماندند.

فساد رو به رشد در دستگاه قضا و پولیس ما و دیگر ارگان‌های امنیتی که غیر قابل انکار است، همه این ذهنیت را برای مردم به وجود آورده است که هیچ مجرمی که زد و بندی با منابع قدرت در کشور داشته باشد، به مجازات نخواهد رسید. از این رو حتماً شاهد گمانه‌زنی‌ها و گفت و شنودهای مردم و انعکاس آن در رسانه‌ها هم بودیم وقتی خبر غیر علنی اعدام شدن این شش نفر به نشر رسید و گفته شد که اعدام‌ها به دور از چشم رسانه‌ها انجام شده است.

هستند بسیاری‌ها که به این باورند که هیچ کدام از این شش نفر اعدام نشده‌اند و حکومت بازی دیگری را با مردم به راه انداخته است. شاید غلط به اثبات رساندن این فرضیه کار دشواری نباشد، اما نکته مهم این است که چرا مردم تا این حد به حکومت و اجرای عدالت بی‌باور شده‌اند که به‌رغم صدور حکم اعدام و نشر خبر رسمی اجرای آن توسط مقام‌ها و نهادهای دولتی، بازهم خیلی‌ها گمان می‌کنند که آن‌ها با رشوت دادن و یا حمایت دست‌های نامریبی‌یی که خود در این قضایا و حوادث ذی‌نفع و ذی‌دخل بوده‌اند، از بند رهیده‌اند و ادعای اعدام آن‌ها، بازی و فریبی بیش نیست!

آنچه نگران‌کننده است، همین بی‌اعتمادی مردم به اجرای قانون و برپایی عدالت است که به نظر می‌رسد رییس‌جمهور جدید زمان زیادی نیاز دارد تا این ذهنیت منفی را بزدايد و عدالت و قانون‌محور بودن حکومت وحدت ملی را به اثبات برساند.

جناب آقای احمدزی نوعی زهر چشم گرفتن از باندهای مافیایی و جنایت‌کاران به‌هم پیوسته بوده یا نه برعکس، نوعی سرپوش گذاشتن بر روی جنایت‌هایی که دست‌هایی در رده‌های بالا به آن‌ها آغشته‌اند؟

حبیب استالفی جزو یکی از شش نفری بود که اعدام شد، اما باید دید که دستگیری و اعدام استالفی تا چه حد توانسته است به افشا شدن و دستگیری کسانی کمک کند که با وی همدست و هم‌داستان بودند.

بدون شک جنایت‌کارانی از این دست، هرگز به تنهایی نمی‌توانند سرقت، آدم‌ربایی، انتحار و انفجار و یا قتل‌های زنجیره‌یی و تجاوز و تعدی‌های تکان‌دهنده‌یی را که همه‌گان از آن‌ها باخبرند را انجام دهند بدون این‌که دستی در قدرت داشته باشند و از حمایت کسانی برخوردار باشند که می‌توانند به کار آن‌ها سهولت بخشند.

استالفی اعدام شد و رازهای ناگفته زیادی را با خود به گور برد؛ رازهای ناگفته زیادی که باید در تمام مدتی که وی در حبس بود، افشا می‌شد و به اطلاع مردم می‌رسید. تخلیه اطلاعاتی استالفی بدون شک بیشتر از اعدام و یا صرف مرگ وی، می‌توانست راه‌گشا باشد. باید دید که اعدام وی چه‌گونه می‌تواند به امنیت و ثبات بیشتر جامعه ما کمک کند.

موافقان و مخالفان اعدام‌های اخیر هر کدام دلایلی اقامه می‌کنند که هم شنیدنی است و هم قابل تأمل؛ اما آن‌چه که صف موافقان این اعدام‌ها را بزرگ‌تر از مخالفان آن کرده است، سنت نامیمون قانون‌گریزی‌ست که در طول حکومت جناب آقای کرزی به کرات شاهدش بوده ایم؛ جنایت‌کارانی که از بند رها شدند و طالبانی که رعب آفریدند و مرگ را به مردم هدیه کردند و بعد در

آخرین روزهای کاری جناب آقای کرزی و نخستین روزهای کاری جناب آقای احمدزی مصادف بود با محاکمه و اعدام شش جنایت‌کار؛ شش جنایت‌پیشه‌یی که همه به کارکردها و اتهامات آن‌ها واقف بودند.

گذشته از این‌که نظر موافقین و مخالفین اعدام‌های اخیر روی چه پایه و اساسی استوار است، قدر مسلم، خواست عمومی جامعه مبنی بر مجازات عاملین جنایت‌های وحشت‌ناک اخیر بود. دنیا ناراضی از اعدام‌های اخیر و مردم ما خرسند از این‌که دست‌کم جناب آقای کرزی در

واپسین روزهای کاری‌اش، قاطعانه زیر حکم اعدامی را امضا کرد که متأسفانه باید خیلی پیش‌تر از این‌ها در مورد دیگر جنایت‌کاران صورت می‌گرفت و اغماض و چشم‌پوشی جناب ایشان از گناه آن‌ها، به رهایی‌شان از زندان‌ها انجامید؛ مانند طالبان و خیلی دیگر از کسانی که به جرم ارباب و برهم زدن نظم عمومی و به خاک و خون کشاندن مردم ما در زندان‌ها بودند و به بهانه‌های مختلف تبرئه شدند و یا حداقل از چوبه دار و مجازات مرگ رهایی یافتند؛ جنایت‌کارانی که یا طالب یا غیر طالب باید به جزای عمل‌شان می‌رسیدند، اما نه تنها مرگ در انتظارشان نبود، بلکه رها شدند و یک بار دیگر روز از نو و روزی از نو، به آن‌چه قبلاً مشغول بودند، پرداختند و بازهم به گردونه مردم‌آزاری و سلب آسایش از جامعه پیوستند.

اکنون پرسش این‌جاست که چه عواملی باعث شد این شش نفر فرجام‌شان با چوبه دار گره بخورد و در نهایت، هم احمدزی و هم کرزی هر دو با نادیده گرفتن فشارهای جامعه جهانی، به اعدام آن‌ها رضایت دهند؟ آیا این اعدام‌ها در اولین روزهای کاری

ملاله یوسفزی
برنده امسال جایزه صلح نوبل شد

ملاله یوسف زی و «کایلش ساتیارتی» (Kailash Satyarthi) به صورت مشترک به عنوان برنده جایزه صلح نوبل امسال (۲۰۱۴) اعلام شدند. به گزارش شبکه اسکای نیوز عربی، رییس کمیته نروژی نوبل اعلام کرد که ملاله یوسف زی پاکستانی به دلیل تلاشهایش برای ارتقاء سطح تحصیل بانوان در پاکستان برای این جایزه برگزیده شده است. با اهدای جایزه نوبل به ملاله ۱۷ ساله، او جوانترین فردی است که برنده جایزه نوبل شده است.

ساتیارتی نیز از فعالان حقوق کودکان در هند و از افراد پیشرو در مبارزه با کار کودکان محسوب می شود و تاکنون سازمانش ۸۰ هزار کودک را از کار اجباری خلاص کرده و به بازپروری و تحصیل آنها کمک کرده است. کمیته صلح نوبل از این دو به خاطر «مبارزه شان علیه سرکوب کودکان و جوانان و مبارزه برای حق تحصیل همه کودکان» تقدیر کرده است. از ملاله به عنوان مظهری از آموزش برای دختران پاکستانی و نمادی برای ترغیب زنان این کشور برای مقابله با اقدامات وحشیانه یاد می شود اما نام ملاله یوسفزی زمانی بر سر زبانها افتاد که شروع کرد به نوشتن یادداشت های روزانه اش در وبسایت بی.بی.سی. وی درباره زندگی زنان دره سوات پاکستانی نوشت؛ منطقه ای که زندگی مردم، به ویژه کودکان و دخترانش، زیر سایه سنگین آزار و خشونت طالبان است. ملاله زمانی که یازده سال بیشتر نداشت، فعالیتش را آغاز کرد اما خشم طالبان خیلی زود متوجه ملاله شد.

نهم اکتبر سال ۲۰۱۲ میلادی زمانی که ملاله با بقیه بچه ها در اتوبوس مدرسه نشسته بود، گروهی از مردان طالبان اتوبوس را متوقف می کنند و بالا می آیند. مردی فریاد می زند: «بگوئید کدامتان ملاله ای، اگر دهان تان را باز نکنید، همه را می کشم» ملاله شناسایی می شود و مردان به سرش شلیک می کنند. او به شدت زخمی می شود، اما زنده می ماند و برای درمان به انگلیس منتقل می شود.

اولین نشانه های قدرت و نفوذ طالبان در پاکستان بعد از حادثه یازده سپتامبر در سال ۲۰۰۱ میلادی پدیدار شد. نیروهای ائتلاف به رهبری آمریکا به افغانستان حمله کردند و در سراسر پاکستان یک حس ضد غربی متولد شد. شورشیان طالبان و تندروها در سالهای بعد سعی کردند در مناطق قبایلی پاکستان و همچنین دره سوات نفوذ و قدرت پیدا کنند. این وضع آنقدر پیش رفت که در سال ۲۰۰۷ طالبان در پیام رادیویی مردم را تهدید می کرد که اگر به سنتها عمل نکنند مجازات خواهند شد.

در سال ۲۰۰۸ رهبر محلی طالبان ملا فضل الله تهدید کرد که اگر مدارس دخترانه ظرف یکماه بسته نشود عواقبش را خواهند دید. ضیاء الدین یوسف زی، پدر ملاله که صاحب مدرسه ملاله هم بود از این تهدیدها ترسید. از ارتش پاکستان تقاضای کمک کرد. آنها به او اطمینان دادند که امنیت را برقرار می کنند و از او خواستند مدرسه را نبندد.

اما این اطمینان ارتش پاسخی به ترس های ملاله نبود. او در خوابهایش سایه سیاه طالبان را می دید که روی زندگی اش گسترده می شد. خاطرات روزمره مدرسه رفتنش و اینکه دوستانش چطور یکی یکی مجبور می شدند دره سوات را ترک کنند را در یک ویلاگ می نوشت.

ویلاگی که سرویس اردوی بی بی سی آن را بدون ذکر نام ملاله منتشر می کرد؛ ویلاگ یادداشت های دختر مدرسه ای پاکستانی. با آنکه نام ملاله در ویلاگش نبود او از اینکه در مورد حق دختران از تحصیل بگوید و بنویسد ترسی نداشت. در سال ۲۰۰۹ در یک برنامه مشهور تلویزیونی که دوربینهایش را به دره سوات آورده بود صحبت کرد و از حق دختران و برای تحصیل گفت.

ملاله به مدرسه می رفت و می نوشت و با نگرانی روزگاری می گذراند تا آنکه اتفاق بعد از ظهر پاییز سال ۲۰۱۲ افتاد و وقتی ملاله چشمانش را باز کرد خودش را در جهان دیگری یافت. از زمانی که به سر ملاله شلیک شد او هوشیارش را برای روزها از دست داد. یک هلی کوپتر ملاله را از دره سوات به یک بیمارستان نظامی در پشاور منتقل کرد؛ آغاز سفری که نه تنها ملاله را از دره سوات که از پاکستان دور کرد.

بیمارستان ارتش در پشاور، دارای پیشرفته ترین تجهیزات در آن منطقه است و پرسنل ارتش و خانواده شان را درمان می کند. گلوله از قسمتی از بالای ابروی چپ ملاله وارد سرش شده بود و با گذشتن از گردنش درمهره های پشت اش متوقف شده بود. او را عمل کردند و بعد تحت مراقبت ویژه گرفت. بعد از چهار ساعت وضعیت اش بدتر شد و کم کم به طور کامل بیهوش شد. مغزش به شکل خطرناکی متورم شده بود. قسمتی از مغز ملاله آسیب دیده بود که تکلم و حرکت دست و پای راست را کنترل می کند. به گفته دکتر جنید خان که مسئول درمان ملاله بود، وضعیت او ریسک خیلی بالایی داشت.

در نهایت ملاله را عمل کردند و بخشی از جمجمه را برداشتند تا فشاری که روی مغز بود کم شود. همزمان با این اتفاقات، افسران بیمارستان میزبان یک گروه از پزشکان انگلیسی بودند که از بیرمنگام به پاکستان آمده بودند تا به پزشکان ارتش مشاوره بدهند. در پانزده اکتبر سال ۲۰۱۲ ملاله به بیمارستان کوین الیزابت بیرمنگام منتقل شد و مراحل بهبود را خیلی خوب گذراند. آنطور که پزشکان می گویند علاوه بر کیفیت و نوع مراقبت روح مقاوم و اراده خودش خیلی کمک کننده بود.

کایلش ساتیارتی ۶۰ ساله از دنباله روهای ماهما گاندی و جنبش اعتراضات بدون خشونت وی است که تلاش های خود را از ۱۹۸۰ بر حقوق کودکان و مبارزه با کار اجباری آنها قرار داده است. وی از پیشروان نهضت جهانی خاتمه دادن به بردگی کودکان است و تاکنون دهها هزار کودک را از شرایط بد خارج کرده و امکان تحصیل آنها را فراهم کرده است.

کوبانی و آینده دموکراسی در ترکیه

غیر نظامی و نظامیان به طور یکسان در حفظ این هویت سهیم بوده اند.

اما اثرات آشفتگی سوریه، در عین حال، می تواند فروگشایی برای یک آرایش سیاسی جدید باشد که ترکیه را بیشتر در مسیر دموکراتیک قرار دهد. برای کردها، آغاز دوباره جنگ به معنای رسیدن به بن بست است: آنها به سادگی نمی توانند ترکیه را شکست دهند. راه دیگر برای جنبش کردستان بررسی امکان اتحاد با حزب دموکراتیک جمهوری خواه مردم است. در واقع یک اتحاد بالفعل در جریان بحث بر سر مجوز اقدام نظامی در عراق و سوریه در پارلمان ترکیه شکل گرفت -- حزب عدالت و توسعه و حزب ضد اقدام ملی در برابر حزب دموکراتیک خلق طرفدار کردها و حزب دموکراتیک جمهوری خواه مردم قرار گرفتند.

حزب دموکراتیک جمهوری خواه مردم و حزب دموکراتیک خلق ایدئولوژی اجتماعی مشترک دارند، اما آنها را نیز ملی گرایی از هم جدا ساخته است. حزب دموکراتیک جمهوری خواه مردم تحت رهبری کمال کلچتولگو بیشتر مایل به سوسیال دموکراسی شده است، اما هنوز در این حزب یک شاخه ملی گرای پسر و صدا وجود دارد که طرفدار تشکیل یک ائتلاف سوسیال دموکرات میان کردها و ترکها نیست. با این حال، نمایش قدرت صلاح الدین دمیرتاش، رهبر حزب دموکراتیک خلق، در انتخابات اخیر ریاست جمهوری ترکیه ممکن است ذهن بعضی ها را تغییر دهد. اگر چه این حزب طرفدار کردها معمولاً بیش از شش درصد آرای سراسر کشور را به دست نمی آورد، اما دمیرتاش توانست نزدیک به ده درصد رای بیاورد. راز موفقیت او برجسته سازی مسائل مورد علاقه لیبرالها و چپ گرایهای شهری و حوزه اجتماعی دموکراتیک ترک و کرد بود.

حزب دموکراتیک خلق و و حزب دموکراتیک جمهوری خواه مردم در حال بررسی امکان نوعی همکاری در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۵ است. اما برای رسیدن به این همکاری هر دو طرف مجبور اند تغییرات قابل توجهی را بپذیرند و از ناسیونالیزم خود فاصله بگیرند. احتمال وقوع چنین تغییرات، به ویژه در مورد حزب دموکراتیک جمهوری خواه مردم، بسیار کم است. اما اگر سوسیال دموکرات های ترک و کرد یک جبهه متحد بسازند، ترکیه چیزی را به دست می آورد که از دهه ۱۹۷۰ به این سو نداشته است: یک نیروی سوسیال دموکراسی قوی که بتواند جایگزین راست استبدادی شود. متأسفانه، با توجه به تاریخ ترکیه، بالا گرفتن ناامنیها و درگیریها منجر به تثبیت بیشتر استبداد خواهد شد.

منبع: <http://www.foreignaffairs.com/halil-karaveli/112110/articles-kobani-and-the-future-of-turkish-democracy>

نویسنده: هلیل کاراولی

برگردان به فارسی: عماد عابدی

ترکیه از زمان آغاز تظاهرات در سال ۲۰۱۱ انتظار داشت دولت بشار اسد، رییس جمهور سوریه، سقوط کند. اما تیر آرزوهای این کشور بار بار به خاک خورد و اکنون نه تنها اسد بلکه ترکیه خود خشونت در آن سوی مرزهایش تعادل سیاسی را در ترکیه به هم زده و نظامیان یک بار دیگر قدرت مند شده اند. علاوه بر این، روند صلح ترکیه با جنبش کردها در آستانه سقوط قرار گرفته است.

روز دوم اکتوبر، پارلمان ترکیه اعزام نیرو به سوریه برای مقابله با «خطرات و تهدیدات علیه امنیت ملی ما در طول مرزهای جنوبی» را تصویب کرد. برداشت بسیاری ها از این تصمیم آغاز جنگ ترکیه با دولت اسلامی در عراق و الشام (داعش) بود. این گروه تروریستی بخش های وسیعی از عراق و سوریه را در اشغال خود درآورده است. با این حال، در این مجوز نامی از داعش برده نشده و به جای آن به حزب کارگران کردستان یا پ ک ک، گروه شبه نظامی که از سال ۱۹۸۴ علیه دولت ترکیه می جنگد، اشاره شده است. روز چهارم اکتوبر، رجب طیب اردوغان، رییس جمهور ترکیه، در دفاع از این اقدام پارلمان گفت «داعش و پ ک ک مانند هم اند» و این که چرا خشم جهان در برابر اعمال پ ک ک به همان اندازه نیست که در برابر اعمال داعش است. این جهش اردوغان شک و تردید جدی را در مورد قصد دولت او برای مذاکره با کردها و پ ک ک به وجود آورد.

کردهای ترکیه و سوریه حتا بر این باورند که آنکارا در تلاش برای پاک کردن جمعیت کرد سوریه از مناطق هم جوار به مرزهای ترکیه هنوز هم پنهانی به داعش کمک می کند. چنین اتهاماتی نخستین بار در سال ۲۰۱۲، هنگامی که روجاوا -- منطقه کردنشین سوریه -- اعلام استقلال کرد به میان آمد. در پاسخ، دولت ترکیه گفت که «ما قصد نداریم در برابر یک عمل انجام شده در سوریه قرار گیریم» و پس از آن به جبهه النصرت، یک گروه وابسته به القاعده، کمک کرد که به کردها حمله کند. اکنون، که داعش شهر کردنشین کوبانی را محاصره کرده است، عدم دخالت ترکیه یک بار دیگر اتهاماتی را متوجه این کشور ساخته است. هفته گذشته، عبدالله اوجالان، رهبر زندانی پ ک ک، هشدار داد که سقوط کوبانی به معنای پایان روند صلح در ترکیه خواهد بود. جمیل بایق، رهبر بخش غیرنظامی پ ک ک، گفت که اگر آنکارا جلو سقوط کوبانی را نگیرد، جنگ در ترکیه دوباره آغاز خواهد شد. او اظهار داشت، «منطقه حائل ی (که ترکیه در نظر دارد ایجاد کند) ما را هدف قرار خواهد داد. ما نمی توانیم با قدرتی که دستاوردهای روجاوا را نابود می کند به صلح برسیم.»

تا کنون، دست کم، اردوغان و جنبش کرد متحد ضمنی به حساب می آیند. حمایت غیر مستقیم کردها، در بسیاری جهات، برای اردوغان بسیار مهم بوده است. آرامش نسبی که پس از اعلام آتش بس یک جانبه از سوی پ ک ک به وجود آمد به نفع دولت ترکیه بوده است. و این مهم است که جنبش کردها بی طرف یا مایل به سوی دولت ترکیه باقی بماند. اگر کردها به تظاهرات گیزی سال ۲۰۱۳ بر ضد دولت ترکیه می پیوستند، اردوغان با چالش های سخت تری روبرو می شد.

اوجالان امیدوار است که سازش با اردوغان به ثمر خواهد رسید -- کردها به آرزوی خود، یعنی نوعی از خودمختاری در بخش کردنشین ترکیه خواهند رسید و او خود آزاد خواهد شد. با این حال، این منطق همیشه ناقص و نارسا بوده است. عقلانی به نظر نمیرسد اردوغان آماده این باشد (یا به نحوی وا داشته شود) که قدرت را با کردها تقسیم کند در حالی که خود تمام قدرت را در دست خودش متمرکز می سازد. رهبران کرد می دانند در حالی که آنکارا خود محدودیت هایی را به دموکراسی وارد می کند دیار بکر، پایتخت غیررسمی کردها در ترکیه، دموکراسی بیشتری را تجربه خواهد کرد. با این

حال، آنها چاره ای جز اعتماد به اردوغان نداشتند. اردوغان، به نوبه خود، علاقمند تداوم اغوای کردها است. اما آشفتگی در سوریه هر دو طرف را زیر فشار گذاشته است. کردها مجبور اند با خشم نسل جوان خود، که دولت ترکیه را به همدستی در حمله به کردها در سوریه متهم می کنند، دست و پنجه نرم کنند. این مساله رهبران کرد را افراطی تر می سازد. در همین حال، نا امنی های رو به افزایش در مرزهای جنوبی ترکیه اردوغان را وامی دارد که به توصیه های نظامیان بیشتر گوش دهد.

روز سی ام آگست سال جاری، رهبری نظامی ترکیه ناخشنودی خود از روند صلح را ابراز کرد. ژنرال نجدت اوزل، رییس ستاد کل ارتش ترکیه، از عدم مشورت دولت با ارتش در مورد روند صلح ابراز نارضایتی کرد. او خاطر نشان کرد که خطوط قرمز ارتش -- وحدت و تمامیت ارضی کشور -- بدون تغییر باقی می ماند. او قول داد که نیروهای مسلح به هرگونه تخطی «جواب مناسب» خواهد داد. هشدار نه چندان پنهان اوزل به دولت این بود که خودگردانی کردها را تحمل نخواهد کرد.

قبل از آن که پارلمان ترکیه اجازه اقدام نظامی را در سوریه و عراق بدهد، اوزل همراه با فرماندهان ارتش و نیروی هوایی با دولت به گفتگو نشستند. در این نشست ژنرالها از دولت خواستند به منظور حفظ منافع امنیتی ترکیه هر چه زودتر ۴ منطقه حائل در سوریه - به شمول شهر کردنشین کوبانی -- ایجاد کند. آنها گفتند که این کار حتا اگر مورد تأیید امریکا هم قرار نگیرد باید انجام شود. جزئیات این جلسه در ینی شفق، روزنامه اصلی طرفدار دولت، گزارش داده شد. این روزنامه نوشت که «ریاست جمهوری، ارتش و دولت در حال حاضر متحد عمل می کنند.»

آخرین باری که ارتش ترکیه در یک موقعیت مشابه برای شکل دادن سیاست های یک دولت غیر نظامی قرار داشت دهه ۹۰ بود، زمانی که جنگ بین پ ک ک و دولت ترکیه بالا گرفت. افزایش تهدیدهای امنیتی باردیگر دست ارتش را باز کرده است. حزب عدالت و توسعه با زندانی کردن صدها افسر نظامی و ابراز قدرت دولت منتخب در شورای امنیت ملی، که توسط ژنرالها اداره می شد، به اصطلاح ارتش را رام کرده بود. اما افسران زندانی در آغاز سال جاری، پس از آن که دادگاه قانون اساسی این کشور اعلام کرد که حقوق آنها نقض شده است، آزاد شدند. شاید اردوغان اکنون می خواهد با حمایت نظامیان بساط پیروان فتح الله گولن، دشمن کنونی و متحد پیشین خود را که در امریکا مستقر است، از نهاد های دولتی ترکیه برچیند.

و در هر حال، پذیرفتن دیدگاه ژنرالها در مورد کردها برای اردوغان راست گرا یک لغزش و وحشتناک خواهد بود. از لحاظ تاریخی، دولت های راست گرای منتخب به اندازه ارتش در محدود کردن آزادی ها و لیبرال گرایی نقش داشته اند. در این راستا، ائتلاف اردوغان و نظامیان بر ضد کردها چیزی بیشتر از تأیید هویت ملی- محافظه کار جمهوری ترکیه نیست. دولت های راست گرای

بخش دوم

آیا مثبت‌اندیشی تغییر ایجاد می‌کند؟

باورهایی که درباره خود و زنده‌گی دارید، عامل به وجود آمدن افکار منفی شماست، در این شرایط مثبت‌اندیشی فایده‌ی ندارد. چون ممکن است حتی هنگامی که هیچ فکر منفی‌ی ندارید، دچار سوءظن شده و برای خلاص شدن از شر افکار منفی، انرژی خود را هدر دهید.

علاوه بر این، افکار و احساسات سرکوب‌شده معمولاً زمانی که انتظارش را ندارید، در رفتارشان آشکار می‌شوند. اغلب این افکار به صورت اضطراب و نگرانی خود را نشان می‌دهند و این در حالی است که ما از منبع این اضطراب و نگرانی‌ها بی‌اطلاع هستیم و گمان می‌کنیم بدون دلیل بروز کرده‌اند. تحقیقات زیادی نشان می‌دهند که سرکوب احساسات منفی، باعث بروز بیماری می‌شود.

به جای سرکوب، بهتر است وجود این افکار و احساسات را تأیید کنیم. برخی انسان‌ها هر روز جلوی آینه می‌ایستند و با صدای بلند می‌گویند «من خیلی خوب هستم. من می‌توانم. من دوست‌داشتنی هستم.» به ندرت پیش می‌آید که این تمرین بتواند افکار شما را تغییر دهد. دلیل آن این است که شما می‌دانید آنچه را در مورد خودتان بر زبان می‌آورید، صحیح نیست. وقتی با صدای بلند می‌گویید: «من خیلی خوب هستم.» با خود می‌اندیشید: «اما من می‌دانم این طور نیست.»

«من می‌توانم.» - «اما من می‌دانم این طور نیست.»

«من دوست‌داشتنی هستم.» - «اما من می‌دانم این طور نیست.»

روش دیگر برای این که بفهمید چرا گفتن جملات مثبت همیشه جواب نمی‌دهد این است که از خود بپرسید: «چه کسانی جلو آینه می‌ایستند و جملات مثبت را تکرار می‌کنند؟» کسانی که واقعاً به این جملات باور داشته باشند، هرگز آن‌ها را بر زبان نمی‌آورند. در واقع کسانی که جملات مثبت را درباره خودشان به کار می‌برند، می‌خواهند از افکار منفی فرار کنند.

چه‌گونه می‌توان افکار منفی را از بین برد؟

بنابراین اگر تفکر مثبت جواب نمی‌دهد، پس راه‌حل چیست؟ همان‌طور که دیدیم، باورهای منفی ما تقریباً تمام افکار منفی ما را به وجود می‌آورند. یک باور در واقع همان چیزی است که ما احساس می‌کنیم واقعیت دارد. تا زمانی که ما احساس می‌کنیم: «من خیلی خوب نیستم، من از عهده کارهایم برنمی‌آیم، من دوست‌داشتنی نیستم» این جملات واقعاً در مورد ما صحیح‌اند. و ما بر مبنای آن‌ها زنده‌گی می‌کنیم. این باورهای ما هستند که به ما می‌گویند چه‌گونه احساس کنیم، چه‌گونه زنده‌گی کنیم و چه‌گونه بفهمیم.

تنها راه مؤثر برای از بین بردن افکار و باورهای منفی این است که باورهای زنده‌گی خودمان را تغییر دهیم، نه این که سعی کنیم بر افکار منفی سرپوش بگذاریم و یا وانمود کنیم افکار منفی از بین رفته‌اند.

فرایند باور لفقو (LBP)، برای تغییر دادن باورهای منفی مفید می‌باشد. با انجام این فرایند می‌توانید تعدادی از باورهای منفی زنده‌گی خود را کنار بگذارید. برای این کار لازم است ابتدا باور منفی زنده‌گی خود را شناسایی نمایید.

درک و فهم آن است

گذرانندیشه غربی

سیدحمید طالبزاده

اگر چنین تلقی‌ی از زبان وجود داشته باشد و معانی صوری باشند که بر ماده زبان بار می‌شوند، آن‌گاه این فکر قابل دفاع خواهد بود که اساساً فهم و تلقی ما از معانی، امری تاریخی است و یک امر ثابت، بی‌حرکت و یک‌نواخت نیست و این‌که اساساً ارتباط ما با جهان خارج و موجودات، به سستی که ما در آن زندگی کرده‌ایم بسته‌گی دارد. بنابراین نمی‌توان به فهم به عنوان یک امر ثابت و یک‌نواخت که صرفاً در قالب کلمات رد و بدل می‌شود نگریست. با چنین برداشتی، تلقی ما از جهان و زبانی که این فهم در قالب آن بیان می‌شود، هویت واحدی پیدا می‌کند. جهان هستی هویتی تاریخی دارد که در فهم تاریخی ما و در تلقی تاریخی ما از زبان و ظهور آن معانی به نحو تاریخی در زبان دایماً در حال گسترده شدن و متحول شدن است.

در چنین دیدگاهی سنت‌های مختلفی که در متون مختلف و زبان‌های مختلف ظهور پیدا کرده‌اند، هر کدام تلقی و حال و هوای خاصی را نسبت به جهان، موجودات و انسان‌ها در بر دارند. هر سنتی، دیدگاه خاص خود را از طریق زبان در بر می‌گیرد و منتقل می‌کند. اگر این‌گونه باشد، ترجمه عبارت از این نخواهد بود که زبانی را به زبان دیگر برگردانیم یا مفاهیمی را از یک ابزار به ابزار دیگر منتقل کنیم، بلکه از طریق ترجمه ما معنای تازه‌ی تولید می‌کنیم و ترجمه عبارت از یک خلاقیت می‌شود؛ یعنی ما عالمی و جهانی را که در یک سنت تحقق پیدا کرده، در زبان دیگری بازآفرینی می‌کنیم. این امر امکان‌پذیر نیست مگر این‌که افق‌های مشترکی در فهم و ذوب شدن این افق‌ها در همدیگر، امکان چنین ارتباطی برقرار شود.

اگر نهضت ترجمه نبود و آثار یونانی به‌درستی به عربی ترجمه نمی‌شد و در قالب این ترجمه‌ها سنت تفکر یونانی به اندیشه اسلامی وارد نمی‌شد، آیا ما می‌توانستیم انتظار داشته باشیم که فارابی و ابن سینا و خواجه نصیر و ملاصدرا و... پدید بیایند؟ آیا اگر این هم‌افقی پدید نمی‌آمد و اگر این آثار در اندیشه و در زبان اندیشمندان ما منعکس نمی‌شد، ما می‌توانستیم شاهد رشدی باشیم که در دیگر علوم اسلامی ایجاد شد؟ و آیا فقه ما همین بود که امروز هست؟ و آیا در تفسیر

اهمیت ترجمه در همه مراتب و ساحت‌های آن، موکول به دیدگاه و نظرگاه ما درباره زبان است. یک دیدگاه متعارف و رایج درباره زبان این است که زبان ابزار و وسیله‌ی برای انتقال معانی و مفاهیم است و ارزشی آن در حد سایر ابزارهاست. اگر اصالت با مفاهیم باشد، ابزاری که برای انتقال آن‌ها انتخاب می‌شود جنبه ثانوی و تبعی دارد؛ پس می‌توان مفاهیم واحدی را به زبان‌های مختلف برگرداند و به اذهان مختلف عرضه کرد. هرچه قدر این مترجم بتواند زبان را پاکیزه‌تر و زلال‌تر مورد استفاده قرار دهد، آن معانی و مفاهیم هم بهتر منتقل و عرضه می‌شوند. در این دیدگاه، ما قلمرو مستقلی از مفاهیم داریم که این قلمرو مستقل از اشیا و عالم خارج گرفته شده است و ذهن ما از طریق حس و عقل، حدود و مفاهیمی را انتزاع می‌کند و برای موجودات قابل می‌شود. در این نگاه، رابطه ذهن و عالم خارج رابطه‌ی حکایی است ولی می‌توان برای مفاهیم، الفاظی را وضع کرد و بسته به این‌که واضع، چه کلماتی را وضع کند، مفاهیمی در قالب کلمات می‌گنجد. بنابراین مفاهیم بر الفاظ مقدم‌اند و به مثابه ماده‌ی تلقی می‌شوند که در قالب و صورت الفاظ شکل می‌گیرند. در این نگاه برای ترجمه باید زبانی را به‌خوبی بیاموزیم تا بتوانیم رفت و برگشت مناسبی میان زبان مقصد و مبدأ داشته باشیم و معانی‌ی را که در زبان مبدأ وجود دارند، به زبان مقصد برگردانیم؛ یعنی ابزاری را به ابزار دیگری منتقل کنیم یا قالبی را به‌جای قالب دیگری به کار ببریم، درحالی که معانی و مفاهیم همان‌اند. اساساً مفهوم جدای از زبان امکان تحقق ندارد و ما نمی‌توانیم در هیچ ساحتی بیندیشیم مگر این‌که در آن ساحت، زبان حضور داشته باشد. در این نگاه، زبان مظهر و مظهر معانی و مفاهیم است، نه قالبی که خود را در آن بسته‌بندی و عرضه کند و اگر این‌گونه ببینیم، مسأله ترجمه متفاوت می‌شود. برحسب این‌که ما چه تلقی‌ی از ماده داشته باشیم، زبان صور تازه‌ی به خود می‌گیرد؛ همان الفاظ است اما رفته‌رفته بار تازه‌ی از معانی بر این الفاظ ظاهر و بر عهده این الفاظ گذاشته می‌شود و هر بار که این زبان و این متن خوانده می‌شود، معانی تازه‌ی را به ذهن ما متبادر می‌کند.

سیری در گستره شعرهای عبدالقاهر آریانژاد

بخش نخست

احمد دانش

آریانژاد آژیر فرزند محمدانور، در اوایل دهه شصت هجری خورشیدی، در روستای زیبای قلعه ملک دولت‌شاهی شهرستان بگرام استان پروان دیده به جهان گشود. خواندن و نوشتن را نزد ملای دهکده‌اش تجربه کرد و با به‌سر رساندن سال ششم تعلیمی، به دبستان (مکتب) شفق شهید راه یافت و دوره دبیرستان (لیسه) را نیز جسته و گریخته در سال ۱۳۸۲ خورشیدی، در همین دبستان به پایان رساند.

آموزش‌های دانشگاهی‌اش را در گروه زبان و ادبیات فارسی دانشکده زبان و ادبیات دانشگاه ابوریحان بیرونی پی گرفت و از همین رشته در سال ۱۳۸۸ خورشیدی، گواهی‌نامه لیسانس گرفت. آژیر از پاییز سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۸۸ خورشیدی به حیث مدیر مسوول مجله «صدای مردم» در پروان، مسوول کمیته فرهنگی دانشکده زبان و ادبیات دانشگاه بیرونی در کاپیسا و از سال ۱۳۹۰ خورشیدی بدین سو به حیث پایه‌گذار «کانون فرهنگی خانه دوست» و صاحب‌امتیاز «هفته‌نامه سپیدار»، مشغول کارهای رسانه‌یی است.

«درنگی بر عمده‌ترین چالش‌های افرازه توسعه سیاسی در افغانستان»، «استاد خلیلی؛ شهنشاهی بر سریر کشورداری شعر پایدار»، «محمد افسر رهبنی؛ عقابی بر فراز هندوکوه سخن»، «مقاومت در شعر لیلا صراحت روشنی»، «مقایسه مراتب عرفانی بایزید و حلاج» و «هستی‌شناسی از دیدگاه خیام و بیدل»، از جمله آثار وی می‌باشند.

آژیر از صنف دهم دبیرستان به شعرگویی آغاز کرد و به گفته خودش، دانش آموز صنف دهم بود که دستش به خون شعر سرخ شد و کارش را به جایی کشاند که امروز فکر شاعر سرشار از مضمون‌های بکر وطن‌دوستانه شده است. او با زبان والای ادبی فریاد سر می‌دهد و با زبان انتقادی و پرخاش جوانانه هنری، صدای اعتراض را بلند می‌کند که این ویژه‌گی‌های آفریده‌های وی را می‌شود از چندین رهگذر چنین به بررسی گرفت:

۱- گوناگونی موضوع‌ها

شعرهای آژیر از گوناگونی‌های فراوانی برخوردار می‌باشد. عمده‌ترین مسایلی که در شعرهای وی دیده می‌شود، از این قرار است: توجه به ارزش‌های دینی و مذهبی از چشم‌انداز قرآنی، فلسفی و حکمی؛ انتقاد بر افراطیانی که از دین به عنوان ابزار استفاده نموده و از روی ظاهر قضاوت می‌کنند؛ گریز از عرف و سنت‌های کهنه و ناپسند رایج در بین مردم؛ وطن‌دوستی و تشویق مردم به یک‌زنده‌گی مشترک و با همی؛ دفاع از پیشینه، هویت و نام‌های بومی و باستانی خاک خود؛ نكوهش زمام‌داران و حکمرانان مستبدی که جفای چندین‌صدساله به حق زبان فارسی دری نموده‌اند؛ نكوهش نظام سیاه‌طلبانی و آنچه امروز ترور و انتحار خوانده می‌شود؛ نکوداشت و تشویق مردم به ترویج جشن‌های ملی آریاییان چون نوروز، بهار، جشن ارغوان و سایر مراسم مردمی در کشور؛ شکایت از زورمندانی که اندیشه‌های فردی‌گرایانه و خودمحرانه در سر دارند؛ و نمودارهایی از گرایش شاعر به رویکردهای روشن‌فکرانه و خردورزانه که بیشترین در رباعی‌هایش قابل تأمل است.

در چند بیت زیر دیده می‌شود که وی حکمران‌های ظالم را مورد انتقاد قرار داده و برای شکستن کبر سلطان و رسم چوپانی جاری در سرزمینش خواهان لیث خراسان و موسای کلیم است:

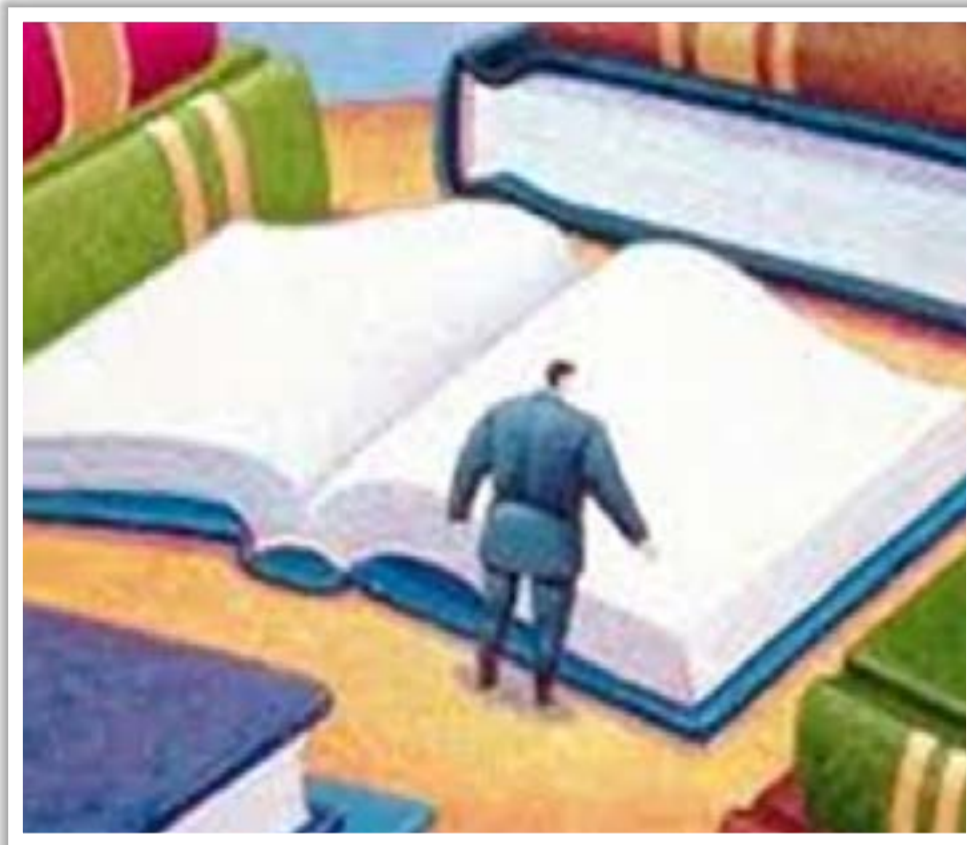
خون می‌شود قلب سلیم، پا می‌کشد ظلم از گلیم
لیث خراسان بایدم، تا نظم دوران بشکنم
سگ می‌فرود شد جنگ راه، گرگ می‌درد گوسپند را
یک شیر میدان بایدم تا رسم چوپان بشکنم
استان موسای کلیم، پامال «کابالا» شده
اعجاز موسای بایدم تا کبر سلطان بشکنم
چنانکه گفتیم آژیر خسته است از هرگونه ظلم و بیداد
و بدین ترتیب به مذمت هرچه از جنس زور و تفنگ

است، پرداخته و مردم این دیار را که زمانی همشهریان بوعلی بودند، قارون خطاب می‌کند؛ بدین ترتیب از خوردن شبنخون‌های پاییزی بر خطه سبزینه‌پوش دیار سخن می‌زند و این اندیشه تراوش یافته از ذهن گذاشته است که در بررسی‌های بلاغی علوم بلاغت ادبیات فارسی، می‌توان جان‌دارانگاری برایش گفت. چند بیتی از همین غزل شاعر را از نظر می‌گذرانیم:

دهه نو فصل دیگر از ترور و انتحار
لحظه لحظه عافیت را کرده افسون ارغوان
خسته‌ام از زور، از جنس قوماندان از تفنگ
شهریان بوعلی گردیده قارون ارغوان
خطه سبزینه‌پوش آرزوهای بهار
بار بار از دست پاییز خورده شبنخون ارغوان
بدین ترتیب، آژیر از سنت‌های خرافاتی و عرف و عنعنه‌های ناپسند مردم، گریزان بوده و در تکاپوی آن است که حتا به کرگسان روح کبوتر بدمد:
از قید خرافات و جمود سنت و عرف
از رشته و دانشکده‌ها می‌پرم امشب

بسی مفید بود زشت‌های باغ خدا
اگر توان، ختن از نافه‌های خس بکشیم
برای این که زابر جمود، پاک بریزیم
بیا که پا زحریم ستاره پس بکشیم
آژیر شاعری ست‌متعهد در برابر مردم، زبانش «فارسی» و جغرافیای دیرینه‌اش که بار بار در شعرهایش آن را همان خراسان و بلخ بخدی گفته است. در چند بیت از این شاعر دیده می‌شود که او از استبداد مستبدان در برابر زبان «فارسی دری» یاد کرده و در این شعر دیده می‌شود که «بزغاله» نمادی‌ست برای انسان‌های بدکرداری که به حق این زبان جفاهای تاریخی روا داشته‌اند:

دری تا می‌کند یاد خراسان بزرگش را
ز چشم کابل من اشک سیصدساله می‌ریزد
ز سوز زخم‌های پی‌بکر ویرانه بخدی
شکوه غزنه از دیواره بنگاله می‌ریزد
من از یک صحنه رنج بی‌کرانی می‌کشم بر دوش
که بر جغرافیای سبز من بزغاله می‌ریزد

تا روح کبوتر بدمم کمرگس شب را
از موج زرین تجلا می‌پرم امشب
یکی از عناصر مهم در تعریف شعر و ماندگاری آن، پیام است. این بدان معناست شاعر بایست حین سرایش شعر، در کنار صنایع لفظی و دیگر ابزار بیرونی شعر، چیزی برای گفتن داشته و پیامی برای خواننده‌اش داشته باشد. آژیر از آن دسته شاعرانی است که در سراسر شعرهایش احساس‌های پاک انسانی و پیام‌های اجتماعی فوران دارد. او در یکی از غزل‌های پُرشور خود که «حریم ستاره» نام دارد، با به‌کارگیری نمادهایی چون «پرند» به جای انسان‌های بی‌گناه، «فقس» به جای زندان، «بادیه» به جای سرزمینش، «توسن» به جای نفس سرکش، «عسل» به جای انسان‌های مفید و موثر در جامعه و «مگس» به جای انسان‌های مضر در جامعه، خواسته است تا به عنوان یکی از روشن‌فکران محیطش سدی شود در برابر افکار پوچ و مندرس؛ او در این غزل زیبا به نوازش مظلومان پرداخته، مردم را به خداباوری فراخوانده و تا آنجایی که از پر «مگس» عسل و از نافه «خس» ختن می‌خواهد. به چند بیتی از همین غزل دقت می‌نماییم:

بیا نسیم سحر را کمی نفس بکشیم
پرند را بنسوزیم و از فقس بکشیم
فضای بادیه را بذر عطر عود فشانیم
لب خیال بهشت از دل عدس بکشیم
به صخره‌های عصر گام استوار ز نیم
سدی به قلزم افکار مندرس بکشیم
و تا حضور خدا عشق را سفر بکنیم
بیا که توسن خود از گل هوس بکشیم
نه اکثفا به عسل‌های باغچه‌مان کافی‌ست
حتا عصاره شهد از پر مگس بکشیم

۲- وزن‌های عروضی و شکل‌های شعری
عمده‌ترین و بیشترین گونه‌های شعری در شعرهای آژیر غزل است. تعداد بیت‌های غزل‌های آژیر بین پنج تا چهارده در نوسان است. نیاوردن تخلص در تمام مقطع‌های غزل‌هایش و در نظر گرفتن ساختار هندسی - عمودی در فرم شعر، از ویژه‌گی‌های عمده در غزل‌های آژیر به حساب می‌رود که این دو را می‌توان از ویژه‌گی‌های کلی غزل امروز فارسی برشمرد.

بیشترین وزن‌های عروضی که در غزل‌های آژیر به کارگرفته شده است، از این قرار می‌باشد:
بحر زمل (فاعلاتن)، بحر مضارع (مفاعیلن فاعلاتن)، بحر رجز (مستفعلن) و بیشتر از همه بحر هزج (مفاعیلن) که هم در وزن‌های سالم و هم در زحافات مختلف این بحر می‌باشند. چنان‌که خودش گفته است:
هزج تا می‌شود موسیقی بیرونی
شعرم
سخن گفتن چه نغز است و سراییدن چه شیرین است
یکی دیگر از شکل‌های شعری که مورد توجه آژیر است، رباعی می‌باشد؛ آژیر با به‌کارگیری مضمون‌های فلسفی، کلامی، علمی و روشن‌فکرانه در رباعی‌هایش، انقلاب تازه‌یی در جهان‌بینی شاعران هم‌نسلش برپا کرده است (ر. ک به رباعی‌های آریانژاد آژیر). به همین ترتیب، آژیر در سرایش شعر در قالب‌های دیگر شعر فارسی چون دوبیتی و مثنوی و قالب‌های معاصر چون شعر نیمایی، چارپاره، غزل‌مثنوی تجربه پیروزمندانه دارد.

۳- آرایه‌ها و تصویرهای شعری
آرایش‌های ادبی و تصویرپردازی هنری، از مسایل

قابل توجه در شعر است. استفاده از صنعت‌های لفظی و معنوی، تشبیه‌ها، استعاره‌ها، کنایه‌ها، مجاز و اسطوره‌سازی قوی بر نیرومندی و قوت تخیل در شعر می‌افزاید. شعر آژیر از نظر کاربرد آرایه‌های یاد شده غنی بوده و از نقطه‌نظر نقد و دیدگاه‌های نوین نظریه‌پردازان ادبی، از ارزش‌مندی ویژه‌یی برخوردار است.

کسی به گردن انگور باغ اره نهاد
شعور رستم و سهراب را کسی دزدید
در این بیت در ابتدا دیده می‌شود که «گردن انگور» استعاره بالکنایه است از قهرمانی که در یک سرزمین گردن زده می‌شود و به همین ترتیب در مصراع دوم همین بیت دیده می‌شود که رستم و سهراب نماد قهرمانی است؛ در حقیقت در این بیت شاعر خواسته است تا با به‌کاری ترکیب استعاری «گردن انگور» و دست یافتن به اسطوره‌گرایی پُرکشش در مصراع دوم، از کشتن دلبران خاک خود و دزدیدن شعور عیاران دیارش سخن می‌راند.

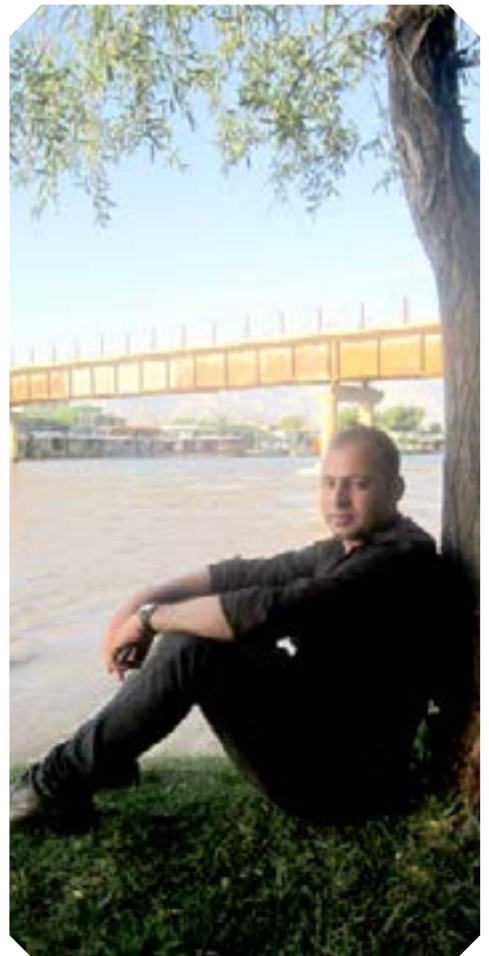
در دو بیت زیر از شاعر نیز دیده می‌شود که «چادر پهن کردن غروب» و «حنای دست شفق» تصویر زیبایی‌ست که شاعر با نقاشی واژه‌ها آن را به نمایش گذاشته است: غروب، چادر خود پهن کرده گر چه، اما شرار یاد تو در قلب رهروان باقی‌ست
جدا مباد ز آغوش شب عروسک ماه
حنای دست شفق تا در آسمان باقی‌ست
به همین ترتیب، استعاره بالکنایه در عبارت استعاری «بال شعر» در بیت زیر:

پرواز را ترانه سرودم به بال شعر
دل بود توشه‌یی که پری‌زاد می‌کشید
از زیبایی‌های معنوی دیگر در شعرهای آژیر، آوردن تشبیه‌هایی‌ست که فهم آن به لحاظ بلاغت بیشتر دشوار است، اما انگیزنده‌گی و صور خیال در خواننده بیشتر ایجاد می‌کند.

آژیر در به‌کارگیری این صنعت بیان مهارت کامل داشته و بهترین نمونه‌های این صنعت در شعرهای وی دیده می‌شود. مانند تشبیه بلیغ در بیتی از همین شاعر:
مار جاده رفته رفته گام‌هایت را گزید
خاک و خاکستر شدی ما را رها کردی رفیق

در بیت یاد شده، جاده مشبه و مار مشبه به؛ اما ادات و وجه شبه از بیت بالا حذف گردیده است. بنابراین، این نوع تشبیه را بلیغ (مؤکد و مجمل) می‌توان گفت. مجاز روش دیگر در بررسی‌های فنون بلاغت ادبیات فارسی‌ست که به شعر قوت بیشتر می‌دهد و آن گونه‌هایی دارد که در این میان یکی هم علاقه جز به کل است و آن‌چنان است که شاعر در شعر خود از جز نام می‌برد و کل را اراده می‌کند. مانند این بیت آژیر:

شعله شدی بار دگر، بار دگر چرا مگر
توت مرا تبر زدی، بار دگر چرا مگر
در بیت بالا شاعر توت را نام گرفته و درخت آن را اراده نموده است: توت مرا تبر زدی... یعنی درخت توت مرا....

استقبال مردم و خشم نهادهای حقوق بشری

از اعدام حبیب استالف و عاملان تجاوز گروهی در پغمان

اعدام پنج تن از عاملان تجاوز گروهی در پغمان و حبیب استالف جنایت‌کار حرفه‌یی و مافیای بزرگ، با استقبال شهروندان کشور روبرو شده است. دولت روز چهارشنبه هفته گذشته (۱۴ مهر/ ۸ اکتبر) پنج تن از عاملان تجاوز گروهی در پغمان را اعدام کرد. در کنار آن‌ها، حبیب استالف، سردسته یکی از باندهای آدم‌ربایان و سارقان نیز اعدام شد. حامد کرزی رییس جمهور پیشین در آخرین روزهای کاری خود حکم اعدام این افراد را امضا کرده بود. جنرال ظاهر ظاهر فرمانده امنیه کابل که در دستگیری این جنایت‌کاران نقش برجسته داشت، در این باره گفت: «پنج نفر از کسانی که در پغمان مرتکب تجاوز جنسی شده بودند، به نام‌های نظر، عزیز، فواد، سمیع و قاری مشهور به حبیب، اعدام شدند. یک نفر دیگر مشهور به حبیب استالف نیز اعدام شد.» اعدام این جنایت‌کاران با استقبال مردم افغانستان و با خشم نهادهای حقوق بشری مواجه شده است.

به تاریخ ۲۸ اگست ده تن به چهار زن که از مهمانان یک عروسی بودند، در منطقه پغمان کابل تجاوز گروهی کردند و پول و جواهر آن‌ها را به سرقت بردند. هفت تن از این افراد بازداشت شدند که پنج تن‌شان به اعدام و دو تن دیگر هر یک به ۲۰ سال حبس محکوم شدند.

قرار بود اعدام این افراد به صورت علنی و در حضور رسانه‌ها انجام شود ولی مقام‌های حکومتی این تصمیم‌شان را تغییر دادند و تمام خبرنگارانی داخلی و خارجی را که در محوطه زندان پل چرخنی برای پوشش خبری این رویداد آمده بودند، از محل اعدام بیرون کردند.

شش ریسمان اعدام برای پنج مجرم قضیه تجاوز جنسی در پغمان و یکی هم برای حبیب استالف در محوطه زندان پل چرخنی آماده شده بود. این شش تن برای اعدام به محل آورده شدند، ولی پس از انتظار طولانی تصمیم گرفته شد که مجرمین در حضور رسانه‌ها اعدام نشوند.

اعدام مجرمین قضیه پغمان با واکنش‌های متفاوتی همراه شده است. وزارت امور زنان با نشر اعلامیه‌یی از این اقدام حمایت کرده است. این وزارت از نهادهای عدلی و قضایی خواسته است تا عاملان تمام خشونت‌ها علیه زنان را مجازات کند.

مخالفت نهادهای مدافع حقوق بشر

پس از آن‌که نهادهای امنیتی افغانستان گفتند که عاملان تجاوز جنسی در پغمان اعدام می‌شوند، سازمان عفو بین‌الملل، سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا و دیده‌بان حقوق بشر با این تصمیم مخالفت کردند و خواستار لغو حکم اعدام شدند. این نهادها گفته اند که رسیده‌گی به دوسیه‌های این افراد با عجله

۲۵ هزار شهروند کشور...

که در یک سال گذشته ۲۵ هزار افغانستانی نابینا شده اند.

همزمان با این در شفاخانه‌های ولایتی قندوز و قندهار نیز تنها یک داکتر چشم وجود دارد و در تشکیل سایر شفاخانه‌های دولتی کشور هیچ داکتر چشم وجود ندارد.

شماری از داکتران چشم در کابل که در حال حاضر در شفاخانه‌های خصوصی سرگرم کار هستند، می‌گویند: عرضه خدمات چشم در بخش دولتی

کار کمیسیون شکایات...

ها عملاً جریان دارد، بناءً گفته نمی‌توانیم تصمیم آخری کمیسیون انتخابات چي خواهد باشد اما چند مورد که گزارش تهیه شده است در برخی ولایات ها مثل قندهار و پکتیا مکمل رای برخی کاندیدان باطل شده اند که این را باید به کمیسیون انتخابات کمیسیون شکایات انتخاباتی وضاحت بدهد یا برخی محلات را که باطل کرده اند دلایل آن را به کمیسیون نفرستاده اند.»

آقای نور گفت، کمیسیون شکایات انتخاباتی مکلف است پس از مدت ۲۴ ساعت به اعتراض‌های کمیسیون انتخابات وضاحت کامل بدهد.

و هر کس به میزان جنایت اش مورد بازخواست و سوال قرار گیرد.

یکی از کاربران فیسبوک در واکنش به مخالفت نهادهای حقوق بشری با اعدام این جنایت کاران نوشته است: خداوند نهادهای حقوق بشری را هدایت نصیب کند! مخالفت با اعدام مجرمان حادثه وحشیانه پغمان، خود عملی خلاف «حقوق انسانی» و «حقوق بشری» است.

به گفته این کاربر فیسبوک، مگر کسانی که با بی‌شرمی تمام حادثه پغمان را آفریدند، سزای این جنایت هولناک و نابخشودنی‌شان کمتر از مرگ می‌تواند باشد؟! امیدوارم جلو خواست‌های فراقانونی نهادهای مزدبگیر و پروژیهی کشورهای غربی گرفته شود.

باشنده‌گان کابل نیز از اعدام این شش تن استقبال کردند. به باور آن‌ها اجرای حکم اعدام سبب کاهش جرایم خواهد شد و افرادی که دست به جنایت می‌زنند، مرتکب چنین اعمال نمی‌شوند.

ولی محمد، یک باشنده کابل گفت: «ملت از این اعدام درس می‌گیرد که دیگر این کار را نکند. ببینید، زنان جایی رفته نتوانند و اگر بروند مورد تجاوز قرار بگیرند، این کار بسیار بد است. این چنین افراد باید اعدام شوند.»

شهروندان کابل می‌گویند فرار از مجازات سبب شده تا با گذشت هر روز به تعداد خلاف‌کاران افزوده شود. آن‌ها می‌گویند دزدان در روز روشن پول و اموال مردم را سرقت می‌کنند و کسی نیست که جلو آن‌ها را بگیرد.

سید نبی یک دکاندار در شهر کابل می‌گوید: «ما در همین جا می‌بینیم که کیسه‌برها واضح دست به کیسه‌بری می‌زنند. حتا ما اقدام به گرفتن آن‌ها نمی‌کنیم. ما از جیب خود می‌ترسیم چه رسد به این که مانع دیگران شویم که کیسه‌بری نکنند. چون می‌ترسیم که ما را با چاقو بزنند.»

شورای علمای پروان — کاپیسا و برخی از باشنده‌گان این ولایات نیز از اعدام عاملین قضیه پغمان استقبال کرده اند.

شورای علمای پروان — کاپیسا با صادر نمودن یک قطعنامه سه ماده‌یی طی یک نشست جمعی، از اعدام عاملین قضیه پغمان حمایت پشتیبانی خود را اعلان نموده و خواهان تطبیق قانونی شرعی در کشور شدند.

مولوی عبدالرحیم شاه آقا حنفی رییس شورای علمای پروان در این مورد به خبرنگرای جمهور گفت: «من به نماینده‌گی از شورای علمای پروان حمایت و پشتیبانی خود را از اعدام شدن پنج تن از عاملان قضیه پغمان اعلان می‌کنم.»

نیاز به وسایل پیشرفته دارد.

به گفته سرطیب شفاخانه نور، متخصصین افغان در بخش چشم مجرب هستند و در خارج آموزش دیده اند، اما وسایل پیشرفته برای آنان وجود ندارد تا خدمات بهتر را عرضه کنند.

آقای عصمت با اشاره به این که تعداد کمی از بیماران چشم برای انجام عملیات‌ها به خارج می‌روند، گفت: بارها مسوولان شفاخانه نور با مقامات وزارت صحت عامه مشکلات یادشده را شریک ساخته اند، اما تا کنون در این زمینه اقدام عملی صورت نگرفته است.

نتایج ابتدایی نشان می‌داد که ۴۵۸ نامزد برنده شورای‌های ولایتی اند که ۹۷ تن آنرا زنان تشکیل می‌دهند.

این درحالی است که برخی آگاهان هر دو کمیسیون را به ضعف، تبعیض و بی‌عدالتی متهم می‌کنند. برخی منابع می‌گویند که شماری از اعضای کمیسیون شکایات انتخاباتی در بدل پیرو ساختن نامزدان شوراهای ولایتی پول‌های هنگفتی را نیز دریافت کرده اند.

کمیسیون انتخابات خود به تقلب‌های سازمان یافته در انتخابات ریاست جمهوری متهم است و مردم از دولت وحدت ملی می‌خواهند که تقلب کاران را به پای میز محاکمه بکشانند.

۱۶ هوایمای نیروهای...

آن که اکنون در آلمان است، چه می‌کند. این ۱۶ فروند هوایما برای سال‌ها در میدان هوایی کابل پارک شده بودند. جان ساپکو در مکتوبی عنوانی خانم جیمز که به تاریخ سوم اکتوبر نوشته و روز پنجشنبه از دفترش انتشار یافته است، اظهار داشته است که «من نگران آن هستم که مقام‌های مسوول برای برنامه‌ریزی و اجرای پارچه پارچه کردن این هوایماها، شاید گزینه‌های دیگر را برای نجات پول مالیه دهنده‌گان در نظر نگرفته باشند.»

ساپکو همچنان در مورد سایر اجزای این هوایماها پرسش نموده است که اگر پیش از تخریب شدن، توسط اداره لوژستیک وزارت دفاع به فروش رسیده باشد.

دفتر ساپکو این موضوع را از دسمبر ۲۰۱۳ پس از آن زیر تحقیق قرار داد که شمار زیادی از گروه‌های غیرانتفاعی و مقام‌های نظامی سوال‌هایی را در مورد پول ضایع شده بابت خریداری این هوایما مطرح کردند.

حکومت ایالات متحده امریکا ۶۸ میلیون دالر را برای خریداری و تکمیل ۲۰ هوایمای کهنتر نوع «سی-۲۷ ای» از یک شرکت ایتالیایی به نام «فن میکانیکا اس پی ای» مصرف کرد، اما بعداً به دلیل اینکه فقدان سامان آلات جداگانه این هوایماها کارآمدی آن‌ها را برای استفاده نظامی محدود می‌ساخت، این قرارداد را لغو کرد.

به جای آن وزارت دفاع امریکا تصمیم به خریداری چهار هوایمای بزرگ نوع «سی-۱۳۰» ساخت شرکت بزرگ «لوکهد مارتین» گرفت تا از آن‌ها استفاده شود.

ساپکو از چاک هیگل وزیر دفاع و سکرتر نیروی هوایی در مورد برنامه‌های آن‌ها جهت نگهداشتن چهار هوایمایی پرسیان کرده است که هرگز به افغانستان فرستاده نشدند. او همچنان خاطر نشان نموده است که تیم اش قرار است این هوایماها را تفتیش کند.

ساپکو سال گذشته در یک مصاحبه با شبکه خبری «ان بی سی» گفت که معلوم نیست این حادثه یک تقلب جنایتکارانه است و یا سوء مدیریت، اما ضیاع این پول تنها واقعه در نوع خود در افغانستان نیست.

بازرس کل وزارت دفاع امریکا این مورد را به این دلیل نیز تحقیق می‌کند که سازمان غیرانتفاعی و مستقل «پروژه نظارت بر دولت» آن را «مثال بسیار روشن از حیف و میل میلیاردها دالر در افغانستان می‌خواند.»

در ماه جنوری ۲۰۱۳ اداره بازرسی کل وزارت دفاع ایالات متحده امریکا گفت که از ماه جنوری تا سپتمبر ۲۰۱۲ این هوایما از مجموع ۴۵۰۰ ساعت مورد نیاز، صرف ۲۳۴ ساعت آن را پرواز کرده است. این اداره همچنان گفته است که برای خریداری سامان آلات جداگانه برای این هوایماها به ۲۰۰ میلیون دالر ضرورت بود. نیروی هوایی و وزارت دفاع امریکا تا حال در مورد این گزارش ابراز نظر نکرده اند.

از تمایل ما به صلح سوءبرداشت...

پاکستان نیز در این جلسه تاکید کردند که تیراندازی های نیروهای مرزی پاکستان صرفاً در قالب اقدام دفاعی در مقابل اقدامات نیروهای هندی صورت می‌گیرد و پاکستان مناطق غیرنظامی هند را هدف قرار نمی‌دهد.

درگیری های اخیر پاکستان و هند در نوار مرزی مشترک نگرانی های بسیاری را در عرصه بین الملل ایجاد کرده و سازمان ملل متحد و آمریکا؛ اسلام آباد و دهلی نو را به خویشتنداری فرا خوانده و خواهان حل اختلافات از طریق گفت و گوهایی صلح آمیز شدند.

بان کی مون؛ دبیر کل سازمان ملل متحد در بیانیه ای ضمن ابراز نگرانی جدید از تنش های مرزی میان پاکستان و هند در امتداد خط کنترل مرزی دو کشور تاکید کرد: پاکستان و هند به عنوان دو کشور همسایه جنوب آسیا باید هرگونه اختلافات دوجانبه از طریق کانال های دیپلماتیک و گفت و گوهایی مسالمت آمیز حل و فصل کنند.

مناطق مرزی دو کشور طی چند روز اخیر شاهد صحنه درگیری های پی در پی بود که بر اثر آن حدود ۱۵ پاکستانی کشته شدند و هزاران نفر از ساکنان مناطق مرزی نیز از ترس ادامه این درگیری ها، خانه هایشان را ترک کرده اند.

همچنین رسانه های هند هم گزارش می دهند که تعدادی از ساکنان مناطق مرزی این کشور بر اثر تیراندازی نیروهای مرزی پاکستان کشته شده اند.

درگیری های مرزی پاکستان و هند را می توان دلیل عمده ایجاد تنش در روابط نه چندان گرم دو دولت و تشدید اختلافات میان اسلام آباد و دهلی نو در روزهای اخیر دانست.

رشته‌های سُست صلح پایدار

عممت‌الله عاصم

خشونت‌های رو به رشد در دهه‌های اخیر نشان داد که مشکل خشونت و جنگ در افغانستان ریشه‌های عمیق داخلی و خارجی دارد و به این آسانی‌ها از بین رفتنی نیست و نمی‌توان با برداشتن چند گام سطحی و کوچک به جامعه‌یی با ثبات و عاری از خشونت دست یافت.

هرچند خشونت‌ها در افغانستان عوامل قوی خارجی دارند، اما نکته قابل دقت این است که تا زمانی که جامعه خشونت‌پذیر نباشد، عوامل خارجی نمی‌توانند به صورت وسیع باعث بی‌ثباتی شوند.

برای رسیدن به صلح پایدار و ثبات مستمر، نباید تنها به صلح موقت با مخالفان مسلح امید بست؛ همان رویکردی که در حکومت کرزی ناکامی‌اش آشکار گردید. دل بستن کرزی به صلح ناپایدار با مخالفان مسلح، جامعه ما را از برداشتن گام‌های دقیق و عمیق از قبیل تشکیل ارتش منظم، بازسازی و نوسازی زیربنای اقتصادی، از بین بردن بی‌سوادی و ... برای نهادینه کردن صلح به عنوان یک ضرورت همیشگی باز داشت.

مشکلات افغانستان با عوامل و مسایل بسیاری گره خورده که همه در مجموع ناامنی و بی‌ثباتی را برای ما به بار آورده‌اند. در صورتی که به همه این عوامل توجه جدی نشود، هیچ تضمینی وجود ندارد که صلح و ثبات در افغانستان برقرار گردد و جامعه در مسیر توسعه و رفاه گام نهد. مشکلات فرهنگی، اجتماعی، ناهنجاری‌های اقتصادی و مداخلات خارجی از عوامل مهمی‌اند که باید حکومت‌مداران فعلی و آینده به مطالعه آن بپردازند تا در نهایت بتوان به تحقق صلح و ثبات چشم امید بست.

وجود اقوام، نژادها و زبان‌های گوناگون در هر جامعه‌یی می‌تواند باعث شکوفایی اجتماعی و فرهنگی آن جامعه شود. اما این

امر در افغانستان به یک موضوع دردسرافرین تبدیل شده است. شکل نامناسب زنده‌گی سنتی و افکار قبیله‌گرایانه باعث شده که تنوع نژادی و زبانی در افغانستان به برخوردهای اجتماعی و سیاسی منتهی شود.

برای رسیدن به صلح حقیقی، نخست لازم است که گام‌های بلند فرهنگی برداشته شود؛ چرا که اصولاً بخش بزرگی از مشکلات اجتماعی و سیاسی ما از جمله ناامنی، به نبود آگاهی و دانش برمی‌گردد. مسلماً قبیله‌گرایی نمود برجسته این عدم آگاهی و دانش است. برای مبارزه با فرهنگ خشونت در افغانستان، در درجه نخست باید کار را از مکاتب، دانشگاه‌ها، مراکز علمی و رسانه‌های جمعی آغاز کرد و از آنجا با برنامه‌ریزی هدفمند این مبارزه را به دیگر تمام بخش‌های جامعه تسری داد.

رشد تفکر ملی در نزد سیاست‌مداران و تضعیف تفکر قبیله‌یی به مدد رشد دانش جمعی، می‌تواند به ملت شدن و برابری جامعه افغانستان و ایجاد صلح کمک کند و در نهایت جامعه را به سمت وحدت و همگرایی بکشاند. تا زمانی که سیاست‌مداران افغانستان بر محور منافع آحاد مردم حرکت نکنند و کارهای ریشه‌دار فرهنگی را برای ترویج فرهنگ همدگرپذیری روی دست نگیرند، بعید است که مردم افغانستان حتا به صلح و سعادت نسبی دست یابند.

مشکل دیگر، نوع نظام فعلی افغانستان است که نتوانسته رضایت همه آحاد مردم را به دست آورد. در نظام ریاستی طی سیزده سال پسین همواره بخش‌هایی از مردم احساس محرومیت کرده‌اند و بخش‌هایی از جامعه سیاسی کشور نیز به انباشت قدرت و ثروت و انحصارطلبی روی آورده‌اند. ادامه این وضع می‌تواند شکاف‌ها و اختلاف‌های اجتماعی و سیاسی را عمیق‌تر و تحقق صلح و ثبات در افغانستان را ناممکن‌تر سازد.

هرچند انتخابات اخیر با ناکامی روبه‌رو شد، اما وعده تشکیل حکومت و دولت وحدت ملی بارقه دیگری را در فضای سیاسی و اجتماعی کشور پدیدار ساخت. مردم انتظار دارند که رهبران و سران دولت وحدت ملی، نگاهی نو به افغانستان و مشکلات ریشه‌دار تاریخی‌اش بیاندازند و به این ترتیب، به جای راه‌اندازی صلح سطحی و موقت، با ریشه‌های خشونت و ناامنی در کشور به مبارزه بپردازند.

احساس می‌شود که دولت وحدت ملی، آخرین و استثنایی‌ترین فرصت برای افغانستان است؛ بنابراین باید همه جریان‌های سیاسی و اجتماعی برای به ثمر نشستن این دولت مساعی به خرج دهند و از هیچ کوششی در این راه دریغ نوزند.

مردی در هرات، زنش را با ضربات چوب کشت

یک زن ۴۰ ساله در ولایت هرات با ضربات چوب توسط همسرش به قتل رسید.

مقامات امنیتی در هرات می‌گویند که این رویداد حوالی عصر روز گذشته در منطقه کارته ولسوالی انجیل صورت گرفته است.

یک مقام پولیس به خبرنگار خبرگزاری جمهور گفته است: این زن پس از آن توسط همسرش به قتل رسید که یک مشاجره لفظی میان آن دو صورت گرفته بود.

به گفته او، همسر این زن با ضربات شدید چوب وی را به قتل رسانده است.

گفته شده که این مرد مسن، پس از ارتکاب قتل، خودش را به پولیس فرماندهی انجیل معرفی و به جرم خود اعتراف کرده است.

در این رابطه با عبدالرئوف احمدی، سخنگوی پولیس هرات به تماس شدیم اما وی حاضر به

صحبت نداشت.

تصمیم‌گیری‌های دولت...

در گذشته هم داشتند و حال نیز به همین تصور هستند، در حالی که حکومت وحدت ملی برآمده از توافقات سیاسی است که اگر این توافقات عملی نشود، آینده بسیار وخیم و خطرناک پیش رو خواهد بود.

این آگاه سیاسی می‌گوید: کسانی که این توافق‌نامه را به امضا رسانده‌اند، باید به همه مواد آن پابند باشند و حکومت وحدت ملی را به گونه‌یی بسازند که در آن همه مردم افغانستان خود را ببینند و بتوانند اصلاحات بیشتری را در سراسر کشور عملی کنند که تحولاتی را در همه بخش‌های زنده‌گی مردم به میان آورد.

در عین حال، دکتر طاهر هاشمی استاد دانشگاه می‌گوید: حکومت وحدت ملی در اول باید به اثبات خودی بپردازد. حکومتی که تشکیل شده ترکیبی از هر دو گروه است؛ به‌خاطر تحقق منافع ملی پس هر دو گروه باید به اثبات برسانند که آنان در فضای وحدت ملی حکومت را تشکیل کرده‌اند زمانی که این مرحله انجام پذیرفت یک نوع اعتمادسازی میان مردم به وجود می‌آید.

این استاد دانشگاه می‌افزاید: «در حکومت وحدت ملی باید حاکمیت قانون در نظر گرفته شود تا این حکومت نسبت به حکومت آقای کرزی تفاوت داشته باشد و با مشکلاتی که در افغانستان است با قاطعیت برخورد صورت گیرد چون این حکومت در شرایط نا‌میمونی به دست حکومت جدید

پاسخگویی نشد. اما فرمانده پولیس انجیل وقوع این حادثه را تایید کرده است.

این اولین مورد از قتل زنان در ولایت هرات میباشد که عامل آن، داوطلبانه خود را به پولیس معرفی می‌کند.

فرد دستگیر شده گفته که همسرش در این اواخر برخوردهای نادرستی را با او داشته و اعتنایی به زندگیش نداشته است.

سپرده شده است که در بخش‌های گوناگون با مشکلات زیادی مواجه است.»

آقای هاشمی هم‌چنان گفت: شرایط امروزی افغانستان ایجاب می‌کند تا با برنامه‌ریزی دقیق در همه عرصه‌ها اصلاحات به وجود آید.

آقای هاشمی تأکید می‌کند: ایجاد کابینه جدید یکی از انتظارات شدید مردم است و حکومت باید به زودترین فرصت کابینه جدید را بر مبنای صداقت و شایسته‌گی انتخاب کند.

هم‌چنان، عزیز رفیعی رییس مجتمع جامعه مدنی افغانستان می‌گوید: تا هنوز بسیار زود است تا در پیوند به عملکردهای حکومت وحدت ملی به داورى نشست و روزهای گذشته فرصت خوبی برای جولان‌گیری یک حکومت جدید بود.

آقای رفیعی می‌افزاید: «فرمان‌هایی که تا حال صادر شده است به ویژه فرمانی که در پیوند به پرونده کابل‌بانک و زندان‌ها صادر شد، بحث فشار است به‌خاطر تجدید نظر در نظام عدلیه و قضایی افغانستان؛ آرزومند هستم تا حکومت در روزهای بعد روی ساختار جدید و مهره‌های جدید در دستگاه عدلی و قضایی افغانستان توجه بیشتر کند.»

رییس مجما تأکید می‌کند: کارهای بیشتر بعد از تشکیل کابینه معلوم خواهد شد و تا هنوز کارهایی که صورت گرفته یک‌طرفه بوده است و تنها رییس‌جمهور کارهایی را انجام داده است و تا هنوز کارهای رییس اجرایی محسوس نیست. او گفت که اگر تصمیم‌گیری‌های یک‌طرفه ادامه پیدا کند تشویش‌هایی به میان خواهد آمد.

گواردیولا در صدر برترین مربیان اروپا

پپ گواردیولا بالاتر از ژوزه مورینیو در صدر برترین مربیان اروپا از دید کارشناسان ساکرت قرار گرفت.

- ۱- پپ گواردیولا، بایرن مونیخ
- ۲- ژوزه مورینیو، چلسی
- ۳- دیگو سیمونه، آلتینکو مادرید
- ۴- بورگن کلوپ، بوروسیا دورتموند
- ۵- لونس فان خال، منچستر یونایتد
- ۶- مانوئل پیگرینی، منچستر سیتی
- ۷- برندان راجرز، لیورپول
- ۸- آنتونیو کونته، یوونتوس
- ۹- رودی گاریسیا، رم
- ۱۰- روبرتو مارتینز، اورتون
- ۱۱- کارلو آنچلوتی، رئال مادرید
- ۱۲- اوناوی امری، سویا
- ۱۳- یوآخیم لوو، تیم ملی آلمان
- ۱۴- مارسلو بیلسا، ماریسی
- ۱۵- فرانک دی بوئر، آژاکس
- ۱۶- ویسنته دل‌بوسکه، تیم ملی اسپانیا
- ۱۷- چزاره پراندلی، گالاتاسرای
- ۱۸- مانوریسو پوچتینو، ساوتهمپتون
- ۱۹- آرسن ونگر، آرسنال
- ۲۰- رافائل بنیتس، ناپولی

خودداری رونالدو از حضور در کنار سوارس در مراسم کفشی طلای اروپا

کریستیانو رونالدو نمی‌خواهد همراه با سوارس در مراسم اهدای کفش طلای اروپا شرکت کند.

کریستیانو رونالدو و لوئیس سوارس فصل گذشته با زدن ۳۱ گل توانستند به عنوان بهترین گلزن فوتبال اروپا معرفی شوند و به طور مشترک جایزه کفش طلایی این قاره را نصیب خود کنند.

روزنامه اسپورت کاتالونیا عنوان کرد با توجه به پیوستن سوارس به بارسلونا، کریستیانو رونالدو اعلام کرده است نمی‌خواهد در کنار این بازیکن جایزه مشترک کفش طلایی اروپا را دریافت کند و ترجیح می‌دهد در مادرید این جایزه را بالای سر ببرد.

صحبت‌های کریستیانو رونالدو می‌تواند آتش ال کلاسیکو فصل جدید را روشن کند. دیداری که لوئیس سوارس اروگوئه‌یی می‌تواند در ترکیب بارسلونا به میدان برود و این اتفاق آغازی است بر جنگ روانی که دو تیم پیش از شروع این بازی حساس خواهند داشت.

تا ۳ روز پس از فینال جام جهانی گیج بودم

داشت. سرمربی آلمان ادامه داد: پس از سوت پایان فینال جام جهانی تا دو، سه روز کاملاً گیج بودم. نمی‌دانستم باید چکار کنم. هنوز نمی‌توانستم هضم کنم که آلمان قهرمان جام جهانی شده است. این یک حس فوق‌العاده است که نمی‌توانید توضیح دهید. پس از یک ماه به خانه تان باز می‌گردید و همراه جام قهرمانی هستید و قهرمان شده‌اید. این یک حس باور نکردنی است.

پس از واکنش مردم و شادی آنها فهمیدم به چه افتخاری دست یافته‌ایم و کم‌کم هضم کردم که به چه دستاورد بزرگی رسیدیم.

لوو ادامه داد: تیم ما در انتخابی جام ملت‌های اروپا در گروه آسانی قرار ندارد و باید تلاش کنیم تا موفقیت جام جهانی را به جام ملت‌های اروپا منتقل کنیم و در فرانسه هم موفق باشیم. هدف من این است که آلمان در جام ملت‌های اروپا هم بتواند به قهرمانی برسد و روند رو به رشد خود را حفظ کند.

لوو در نشست خبری در دوسلدورف آلمان گفت: سرمربی سابق بارسلونا هدیه خوبی برای فوتبال آلمان است. می‌توانیم از دیدن این مربی خوب در بوندسلیگا لذت ببریم و خوشحال شویم. گواردیولا در تیم جدیدش تلاش می‌کند تا رویکرد خود به فوتبال را اجرا کند. او فلسفه و سبک خاصی در فوتبال دارد که از کودکی با آن آشناست. خواهیم دید که آیا می‌تواند در بایرن مونیخ هم این فلسفه را تکرار کند. بوندسلیگا و فوتبال آلمان با آمدن گواردیولا قوی‌تر خواهد شد.

Mandegar

نواز شریف به هند:

از تمایل ما به صلح سوءبرداشت نکند

به دنبال تشدید تنش های مرزی میان هند و پاکستان در روزهای اخیر و کشته شدن حدود ۲۰ نفر از غیرنظامیان دو طرف، نخست وزیر پاکستان روز جمعه از هند خواست تا به قرارداد آتش بس پایبند باشد.

محمد نواز شریف در جلسه اضطراری کمیته امنیت ملی پاکستان که ساعتی پیش با حضور فرماندهان عالی ارتش، وزیران دفاع، کشور و مشاور نخست وزیر در امور امنیت ملی و سیاست خارجی برگزار شد، طرف هندی را متهم به نقض قرارداد آتش بس کرد و تیراندازی های «بی دلیل» نیروهای مرزبان هند به سمت پاکستان را به شدت محکوم کرد.

نواز شریف در این جلسه خطاب به دولت هند تاکید کرد: تمایل پاکستان برای صلح، نباید مورد فهم و برداشت نادرست (از سوی هند) قرار گیرد. برای ایجاد صلح پایدار در منطقه مرزی، هند باید هرچه سریعتر پایبندی خود را به قرارداد آتش بس ثابت کند.

وی همچنین از کشته شدن تعدادی از ساکنان غیرنظامی مناطق مرزی در پاکستان ابراز تاسف کرد. فرماندهان عالی ارتش... ادامه صفحه ۶

دیده بان شفافیت افغانستان:

جامعه جهانی در مصرف کمک‌هایش در افغانستان شفاف عمل کند

مسولان دیده‌بان شفافیت افغانستان از کشورهای کمک کننده بین‌المللی به افغانستان می‌خواهند که هماهنگی داشته باشند.

سید اکرم افضلی، رئیس اجرایی این نهاد در یک نشست خبری گفت: «کشورهای مساعدت کننده به افغانستان که تعدادشان به ۶۷ کشور و نهادهای کمک کننده می‌رسد وعده سپرده بود که تا پایان سال ۲۰۱۵ معیارهای بین‌المللی را در خصوص کمک و مساعدت به افغانستان، عملی می‌سازند؛ اما عملی ساختن آن معیارها در وضعیت فعلی دشوار است.»

او گفت که بیشترین شفافیت در کمک های سازمان ملل متحد اداره (UNDP) بوده که تاکنون ۹۰ درصد امتیاز را از آن خود کرده است.

آقای افضلی اظهارداشت: کشورهای مانند چین، قبرس و یونان از جمله کشورهای می باشند که کمک هایشان شفاف نبوده و پایین تر از ۵۰ درصد امتیاز را بدست آورده است.

او از کشورهای کمک کننده خواست که در خصوص کمک های شان به افغانستان باید اصل شفافیت را در نظر گرفته و از کمک های شان به مردم افغانستان اطلاع بدهند تا ملت افغانستان از مصرف کمک ها به شکل درست و لازم اطمینان حاصل نمایند.

آقای افضلی همچنین از حکومت جدید نیز خواست که ظرفیت‌های لازم را باید در خصوص مصرف کمک‌های کشورهای مساعد کننده روی دست گیرند و میزان شفافیت در سطح کشور علنی باشد.

این اظهارات در حالی مطرح می‌شود که چندی قبل ایالات متحده امریکا یا سیگار از غیر شفاف بودن مصرف کمک‌ها خصوصاً در معاش نیروهای پولیس اظهارنگرانی کرده بود.

جمهور رییس احمدزی د یو شمپر

رسنیو له مسوولینو سره وکتل

کې به د پله رول ولوبوي او له نوي حکومت سره به له هيڅ راز همکاري څخه ډډه ونه کړي.

جمهور رئیس دکتر محمد اشرف غني احمدزي په دغه کتنه کې د نوي حکومت لخوا ترسره شويو کارونو ته د اشارې په ترڅ کې وويل، پر کابينې باندې کارکوي ترڅو د وزارتونو او خپلواکو ادارو لپاره غښتلي او په کار پوه کسان وټاکي.

جمهور رئیس په دغه کتنه کې دا هم وويل چې نه غواړي کمزوري او ضعيف کسان په وزارتونو او اداروکې په دننه وگماري.

د هيواد جمهور رئیس د ستونزو د په گوته کولو او حکومت ته د خلکو د غږ په رسولو کې د رسنيو رسالت ډير مهم او ارزښتناک وباله، ډاډ يې څرگند کړ چې د بيان د آزادۍ د بنسټيز کېدو او له خبريالانو څخه د ملاتړ لپاره به اساسي گامونه پورته کړي.

دکتور محمد اشرف غني احمدزي د چارو د ښه والي لپاره پر حکومت باندې د فشار د راوستلو او د واقعيتونو د راسپړلو په خاطر د تحقيقي ژورناليزم رامنځته کېدل او پراختيا يوه مهمه اړتيا وباله او خبريالانو او د رسنيو له مسوولينو يې وغوښتل چې په چارو کې د ښه والي په رامنځته کولو کې له خپل حکومت سره همکاري وکړي.

همدا راز جمهور رئیس احمدزي د يو شمېر بهرنيو رسنيو له استازو سره وکتل او د هېواد د موجوده حالاتو په اړه يې له هغوې سره خبرې وکړې.

د افغانستان جمهور رئیس دکتور محمد اشرف غني احمدزي، پرون ماښام د هېواد د یو شمېر رسنیو له مسوولینو او استازو سره وکتل.

په دغه کتنه کې د رسنیو ځینی مسوولینو او استازو په تېرو لسو ورځو کې د جمهور رئیس لخوا ترسره شوي اقدامات له تاریخي پلوه بې بېلگې وبلل او له هغو څخه یې خپل ملاتړ څرگند کړ.

همدا راز په دغه کتنه کې د رسنیو ځینی مسوولینو خپل وړاندیزونه د ښه حکومت داری او ښه اداری د ایجاد دپاره وړاندی کړل او له رییس جمهور څخه و غوښتل شو چی هغه کسان چی په اداری، قومی او امنیتي فساد کی دخپل د ملی یووالی حکومت په کابینه کی ځای ورنکړل شی.

دوی جمهور رئیس ته ډاډ ورکړ چې د ستونزو د په گوته کولو او د خلکو او دولت ترمنځ د اړیکې د رامنځته کولو په برخه

www.mandegardaily.com

MandegarDailyNews

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

وزارت کاراموراجتماعه شهداومعلولین

ریاست کاراموراجتماعه شهداومعلولین ولایت پروان مدیریت عمومے مالے واداری خدمات

ریاست کار امور اجتماعی شهدا و معلولین در نظر دارد تا (۳۴) قلم مواد غذایی، محروقاتی و روغنیات ضرورت سال مالی ۱۳۹۴ اطفال پرورشگاه؛ کودکانهای مربوط و روغنیات موتر را از شروع سال مالی ۱۳۹۴ (جدی) الی اخیر قوس سال ۱۳۹۴ برای مدت یکسال عقد قرار داد نماید.

شرکت ها و اشخاصیکه خواهش عقد قرار داد را داشته باشند به مدیریت خدمات ریاست کار امور اجتماعی شهدا و معلولین پروان مراجعه نموده در خواست های شانرا ارایه شرطنامه ولست مشخصات را ملاحظه نموده آفر اخذ و بعد از نشر اعلان الی مدت (۲۱) یوم کاری با آفر های سر بسته و تضمین آفر دست داشته به دفتر ریاست کار امور اجتماعی شهدا و معلولین پروان حاضر شوند.

شماره تماس (۰۷۰۷۴۹۴۹۲۵)

با احترام

قدرت الله (ریاضت)

رئیس کار، امور اجتماعی شهدا و معلولین

روزنامه ماندگار برای سال جاری خورشیدی مشترک می پذیرد

برای دانشجویان

و اساتید دانشگاه

سه ماهه - ۱۰۰۰ افغانی

شش ماهه - ۲۰۰۰ افغانی

نه ماهه - ۳۰۰۰ افغانی

یک ساله - ۴۰۰۰ افغانی

دفاتر خارجی

سه ماهه - ۱۰۰ دالر

شش ماهه - ۲۰۰ دالر

نه ماهه - ۳۰۰ دالر

یک ساله - ۴۰۰ دالر

نارسیده به منزل یا دفاتر

سه ماهه - ۱۰۰۰ افغانی

شش ماهه - ۲۰۰۰ افغانی

نه ماهه - ۳۰۰۰ افغانی

یک ساله - ۴۰۰۰ افغانی

برای دفاتر

سه ماهه - ۱۲۵۰ افغانی

شش ماهه - ۲۵۰۰ افغانی

نه ماهه - ۳۷۵۰ افغانی

یک ساله - ۵۰۰۰ افغانی

حساب بانکی روزنامه ماندگار در میوند بانک: Mandegar daily Bank Account in Maiwand- Bank: 1001201077988

برای اشتراک در روزنامه با این شماره‌ها به تماس شوید: +۷۷۶۹۳۰۵۶۵ - +۷۸۴۳۰۱۶۴۰